

GALVIJŲ SERGAMUMO LEUKOZE LIETUVOJE APŽVALGA

Juozas Glamba,

Lietuvos veterinarijos institutas, Instituto 2, LT-4230 Kaišiadorys, tel. 5 25 80

Pirmą kartą galvijų leukozė aprašyta 1878 m. [6]. Nuo to laiko šios ligos sukėlėjui išaiškinti prirėikė daugiau kaip 90 metų. 1969 m. amerikiečių mokslininkai [5] leukocitų kultūrose nustatė galvijų leukozės C tipo virusą. Tai egzogeninis onkogeninis retrovirusas, dažniausiai infekuojantis B limfocitus. Daugumai užsikrėtusių galvijų liga kliniškai nepasireiškia, bet apie 30% jų prasideda limfocitozė, o 3-10% išsiplėtoja limfosarkoma. Ši liga registruojama visų kontinentų valstybėse, bet ne visur vienodai paplitusi. Pastaruoju metu daugelyje šalių galvijų sergamumą leukoze pavyko stabilizuoti, labai sumažinti arba likviduoti.

Mūsų respublikos ūkiuose galvijų leukozė dar dažnai registruojama. Ji padaro didžiulį ekonominių nuostolių, nes užsikrėtę galvijai brokuojami. Jų prieauglis netinkamas veisti, mėsa ir pieno produktai vartojami ribotai, nemažai skerdienos utilizuojama. Be to, veterinarinės-sanitarinės priemonės brangios.